

Anton Pavloviç Çehov

Vişne
Bahçesi

—
Çeviren:
Ergin
Altay
—

Anton Pavloviç Çehov, 29 Ocak 1860'ta Rusya'nın taşra kenti olan Taganrog'da doğdu. Bir serf olarak doğmuş baba Pavel Çehov dindar bir bakkaldı. Çehov'u dükkânında çalışmaya ve kilise korosuna katılmaya zorladı. İflas eden baba aileyi Moskova'ya taşıyınca genç Çehov Taganrog'da tek başına kalıp kendi hayatını kazanmaya başladı. 1892'de Moskova'da tıp fakültesine yazıldı, bir yandan da ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çeşitli dergilere takma adla yazılar yazıyordu. Üniversiteden sonra başladığı hekimlik hayatını, yazarlık uğruna terk etti. 1887'de *Alacakaranlıkta* adlı öykü kitabıyla Rus Akademisi tarafından verilen Puşkin Ödülü'nü aldı. 1890'da yazdığı *Altıncı Koğuş* adlı öyküyle ünü tüm Rusya'ya yayıldı. *Martı* adlı oyununun 1896'daki prömiyerinin uyandırdığı olumsuz yankılar, on dört yaşından beri veremle savaşıyan Çehov'u daha da güçsüz düşürmüştü. *Martı* daha sonra Moskova Sanat Tiyatrosu'nda sahnelendi; onu *Vanya Dayı* (1897), *Üç Kız Kardeş* (1900-1901) izledi. Yakalandığı verem hastalığının tedavisi için gittiği Almanya'da 1904 Temmuz'unda, 44 yaşında öldü.

Vişne Bahçesi

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

**DOĞAN KİTAP TARAFINDAN
YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI**

Altıncı Koğuş
Martı
Vanya Dayı
Şehir Dışında Bir Gün

Vişne Bahçesi

Anton Pavloviç Çehov

Orijinal adı

ВИШНЕВЫЙ САД

Rusça aslından çeviren

Ergin Altay

Yayına hazırlayan

Serra Tüzün

Türkçe yayın hakları

© Doğan Yayınları Yayıncılık
ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

1. baskı / Temmuz 2025

ISBN 978-625-5941-87-9

Sertifika no: 44919

Sayfa uygulama:

Yasemin Çatal

Kapak tasarımı:

Geray Gençer

Baskı

Yıkılmazlar Basın Yayın Prom.
ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah.

Gülbahar Cad. No: 62/B

Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

**Doğan Yayınları Yayıncılık ve
Yapımcılık Tic. A.Ş.**

19 Mayıs Cad. Golden Plaza

No 3, Kat 10, 34360

Şişli - İstanbul

Tel: (212) 373 77 00

Faks: (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr

editor@dogankitap.com.tr

satis@dogankitap.com.tr

Vişne Bahçesi

Anton Pavloviç Çehov

Çeviren:
Ergin Altay

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Komedi.
Dört perde.

KİŞİLER¹

LYUBOV ANDREYEVNA RANEVSKAYA

(Vişne bahçesinin sahibesi)

ANYA

(Ranevskaya'nın kızı, 17 yaşında)

VARYA

(Ranevskaya'nın evlatlığı kız, 24 yaşında)

LEONİD ANDREYEVİÇ GAYEV

(Ranevskaya'nın ağabeyi)

YERMOLAY ALEKSEYEVİÇ LOPAHİN

(Tüccar)

PYOTR SERGEYEVİÇ TROFİMOV

(Öğrenci)

1. Eserde geçen isimlerin doğru telaffuz edilebilmeleri için sözcüğün vurgusunun hangi hece üzerinde olduğu, dolayısıyla hangi seslinin üzerine basılarak, uzatılarak söyleneceği konusu önemlidir.

Örnekler: Lyubov Andreyevna... "o" ve ilk "e"

Anya...	baştaki "A"
Varya...	ilk hecedeki "a"
Gayev...	"a"
Lopahin...	"a"
Trofimov...	"i"
Yepihodov...	ilk "o"
Dunyaşa.....	ilk "a"
Yaşa.....	ilk "a" (ç.n.)

BORİS BORİSOVİÇ SİMEONOV-PİŞÇİK

(Toprak sahibi)

ŞARLOTTA İVANOVNA

(Mürebbiye)

YEPİHODOV SEMYON PANTELEYEVİÇ

(Kâtip)

DUNYAŞA

(Hizmetçi kız)

FİRS

(Uşak, 87 yaşında)

YAŞA

(Genç bir uşak)

YOLCU

İSTASYON MÜDÜRÜ

POSTA MEMURU

KONUKLAR

HİZMETÇİLER

Ranevskaya'nın malikânesi

BİRİNCİ PERDE

Hâlâ çocuk odası denen oda. Kapılardan biri Anya'nın odasına açılmaktadır. Şafak vakti. Güneş doğmak üzeredir. Mayıs ayı gelmiştir artık, vişne ağaçları çiçek açmıştır, ama sabahın ayazında bahçe soğuktur. Oda'nın kapıları kapalıdır.

Dunyaşa mumla, Lopahin elinde bir kitapla girerler.

LOPAHİN

Sonunda geldi tren, şükürler olsun. Saat kaç?

DUNYAŞA

İkiye geliyor.

(Mumu söndürür)

Ortalık aydınlandı artık.

LOPAHİN

Ne kadar gecikti tren? En azından iki saat olmuştur.

(Esner, gerinir)

Benimki de aptallık doğrusu! Onları istasyonda karşılayacağım diye kalk buraya gel, sonra uykuya dal... Koltukta uyuya kalmışım. Ne ayıp şey... Hiç değilse sen uyandırsaydın beni.

DUNYAŞA

Gittiniz sanıyordum.

(Kulak kabartır)

Bakın, geldiler galiba.

LOPAHİN

(Kulak kabartır)

Hayır... Bagajlarımı alacaklar daha, yoksa...

(Sessizlik)

Lyubov Andreyevna beş yıldır yurtdışında, kim bilir ne kadar değişmiştir... Çok iyidir Lyubov Andreyevna. İçten, sade, çok hoştur. Hatırlıyorum, on beş yaşında bir çocuktum. Toprağı bol olsun, babamla (o zamanlar burada, köyde bakkal dükkânı işletiyordu babam) bir şey için buraya gelmiştik, avludaydık, babam içkiliydi, bir yumruk atmıştı yüzüme, burnum kanıyordu... Bugünmüş gibi hatırlıyorum, Lyubov Andreyevna henüz gencecikti, zayıftı, fidan gibiydi. Yüzümü yıkamak için elimden tutup buraya, işte bu çocuk odasına getirmişti beni. “Ağlama küçük mujik” diyordu, “evleneceğin güne kadar iyileşir nasıl olsa, korkma...”

(Sessizlik)

Küçük mujik... Evet, gerçekten de bir köylü, mujikti babam, ama ya ben... sırtımda beyaz bir yelek, ayağımda açık kahverengi potinler... bastıbacacağın tekiydim... Zengin çocuğu olmasına zengin çocuğuydum, cebimde çok para da vardı, ama gene de bir mujiktim işte...

(Kitabın sayfalarını çevirir)

Bak işte, bu kitabı okuyordum, bir şey anladığım da yoktu ya, okurken uyuyakalmışım...

(Sessizlik)

DUNYAŞA

Köpekler de gece boyu hiç uyumadılar. Sahiplerinin geleceğini hissetmiş olacaklar.

LOPAHİN

Ne oluyor sana öyle Dunyaşa...

DUNYAŞA

Ellerim titriyor. Bayılacak gibi oluyorum.

LOPAHİN

Pek çıtkırıldımsın sen de be Dunyaşa. Küçükhanım gibi giyiniyorsun, saçlarını da öyle tarıyorsun. Doğru değil senin bu yaptığın. Kim olduğunu bilmen gerekir.

(Elinde bir buket çiçekle Yepihodov girer. Sırtında ceket, ayağında yürürken aşırı derecede gıcırdayan pırıl pırıl çizmeler vardır. Girerken buketi elinden düşürür.)

YEPİHODOV

(Buketi yerden alırken)

Bahçıvan gönderdi bunları, yemek odasına koysunlar, dedi.

(Buketi Dunyaşa'ya verir)

LOPAHİN

Dunyaşa, bana da biraz kvas getirir misin?

DUNYAŞA

Baş üstüne.

(Çıkar)

YEPİHODOV

Dışarıda ayaz var. Sıfırın altında üç derece. Oysa vişneler çiçeğe durmuş. Doğrusu, aklım ermiyor bizim buraların iklimine.

(İçini çeker)

Anlayamıyorum. Ne yapacağını şaşırılmış havalar... Bakın Yermolay Alekseyeviç, yüksek izninizle size şunu belirtmek isterim, önceki gün kendime bir çift çizme alayım dedim, ama inanın, öyle gıcırıyorlar ki, dayanılacak gibi değil. Ne yağı sürsem onlara dersiniz?

LOPAHİN

Çekil başımdan. Sıkıyorsun...

YEPİHODOV

Her gün bir terslik gelir benim başıma zaten. Ama şikâyet ettiğim yok, alıştım artık, gülümseyip geçiyorum.

(Dunyaşa girer, Lopahin'e bir bardak kvas verir)

Ben gidiyorum.

(Sandalyeye çarpar, devirir)

İşte gördünüz... değil mi?

(Zafer kazanmış bir tavırla)

Görüyorsunuz işte, deyimimi bağışlayın, olacak şey mi bu... öte yandan... Gerçekten çok ilginç!

(Çıkar)

DUNYAŞA

Size bir şey söyleyeyim mi Yermolay Alekseyeviç... Yepihodov bana evlenme teklif etti.

LOPAHİN

Ya!

DUNYAŞA

Ne yapsam, bilemiyorum... Gerçi akıllı uslu biri ama, kimi zaman öyle bir konuşmaya başlıyor ki, anlayabilen beri gelsin... Güzel konuşuyor, duygulu da... yalnız, ne dediği pek anlaşılıyor. Ondan hoşlanıyorum sanki. Âşık bana. Çok şanssız bir insan, her gün bir terslik geliyor başına. Bu yüzden bir ad da taktılar ona, “Sakarlar kralı” diyorlar...

LOPAHİN

(Kulak kabartır)

İşte, sanırım geliyorlar...

DUNYAŞA

Geliyorlar! Ne oluyor bana böyle... Elim ayağım buz kesti.

LOPAHİN

Geliyorlar, gerçekten geliyorlar. Çıkıp karşılayalım onları. Bakalım tanıyacak mı beni Lyubov Andreyevna? Görüşmeyeli beş yıl oldu.

DUNYAŞA

(Heyecanlı)

Şimdi düşüp bayılacağım... Ay, bayılıyorum...

(İki arabanın evin önüne yaklaştığı duyulur. Lopahin ile Dunyaşa aceleyle çıkarlar. Sahne boştur. Bitişik odalarda gürültü başlar. Lyubov Andreyevna'yı karşılamak için istasyona gitmiş olan Firs bastonuna dayanarak geçer sahneden. Üzerinde eski bir uşak üniforması, başında silindir şapka vardır. Kendi kendine bir şeyler konuşmaktadır, ama tek sözcüğü anlaşılır. Duvarın ötesindeki gürültü giderek yaklaşır. Sesler duyulur: “Buradan geçiniz...” Lyubov Andreyevna, Anya ve tasmaşından tuttuğu küçük

bir köpekle Şarlotta İvanovna girerler. Üçünün üzerinde de yolculuk kıyafetleri vardır. Varya mantoludur, başında eşarp vardır. Gayev, Simyonov-Pişçik, Lopahin, elinde bir paket ve şemsiyeyle Dunyaşa, uşaklar bavullarla sahneye girerler.)

ANYA

Buradan geçelim. Bu odayı hatırlıyor musun anneciğim?

LYUBOV ANDREYEVNA

(Mutlu, gözleri yaşlı)

Çocuk odası!

VARYA

Ne soğuk, ellerim dondu.

(Lyubov Andreyevna'ya)

Sizin odalarınız beyaz ve leylak rengi olanlar, bıraktığınız gibi duruyorlar anneciğim.

LYUBOV ANDREYEVNA

Çocuk odası, canım, sevgili çocuk odam benim!.. Küçükken burada uyurdum...

(Ağlar)

Şu anda da çocuk gibiyim...

(Ağabeyini öper, sonra Varya'yı, gene ağabeyini öper)

Varya aynı Varya, hiç değişmemiş, gene rahibeden farkı yok.

Ama Dunyaşacığımı görür görmez tanıdım...

(Dunyaşa'yı öper)

GAYEV

Trenimiz iki saat gecikti. Nasıl ama? Ülkede düzen diye buna derim ben işte!

ŞARLOTTA

(Pişçik'e)

Köpeğim ceviz bile yiyor.

PIŞÇİK

(Şaşırmış)

Olamaz!

(Anya ve Dunyaşa'nın dışında herkes çıkar)

DUNYAŞA

Sonunda geldiniz...

(Anya'nın mantosuyla şapkasını alır)

ANYA

Trende dört gece uyumadım... Şimdi de soğuktan dondum.

DUNYAŞA

Buradan gittiğinizde Büyük Perhiz'deydik, her yer kardı, hava buz gibi soğuktu, ya şimdi? Canım benim!

(Güler, Anya'yı öper)

Öyle çok özledik ki sizi canım benim, bir tanem... Hemen şimdi söyleyeceğim size, bir dakika sabredemem...

ANYA

(Gevşek)

Gene mi bir şeyler oldu?

DUNYAŞA

Kâtip Yepihodov, paskalyadan sonra evlenme teklif etti bana.

ANYA

Gene aynı hikâye...

(Saçlarını düzeltirken)

Firketelerimin hepsi düşmüş.

(Çok yorgundur, hatta ayakta zor durmaktadır)

DUNYAŞA

Ne yapacağımı, ne karar vereceğimi bilemiyorum. Beni seviyor, hem de çok seviyor!

ANYA

(Odasının kapısından içeri bakar, duygulu)

Odam, pencerelerim... sanki hiç ayrılmamışım buradan. Evimdeyim gene! Yarın sabah kalkacağım, bahçeye koşacağım gene... Ah bir uyuyabilseydim! Yolda hiç uyuyamadım, heyecandan...

DUNYAŞA

Önceki gün Pyotr Sergeyeviç geldi.

ANYA

(Sevinçle)

Petya ha!

DUNYAŞA

Kendisi hamamda uyuyor, oraya yerleşti. Benim yüzümden kimsenin rahatsız olmasını istemem, diyor.

(Cep saatine bakar)

Gidip uyandırmalıyım kendisini. Gerçi Varvara Mihaylovna uyandırma dedi ama...

(Varya girer. Kuşağında bir bağ anahtar vardır.)

“Birlikte gidelim buradan!.. Yeni bir bahçe yetiştiririz seninle, daha güzel bir bahçe... O bahçeyi görünce sevinç, mutluluk dolacak içinize, çok büyük bir mutluluk... Batmak üzere olan akşam güneşinin insana verdiği o büyük mutluluk gibi bir mutluluk...”

20. yüzyılın eşiğindeki Rusya’da aristokrasinin yavaş yavaş silinişi, yükselen orta sınıfın gölgesinde kalan geçmişin hayaletleri ve yaklaşmakta olan devrimin ayak sesleri... Tüm bu dönüşüm, Çehov’un usta kaleminde hem hüznü hem de büyüleyici bir anlatıya dönüşüyor. *Vişne Bahçesi*, bir çağın kapanışını izlemek isteyenler için eşsiz bir başyapıt.

QR kodu okutunuz		Dijital fiyat etiketi	tavsiye edilen KDV'siz satış fiyatı
		₺130	

Sertifika no: 44919	ISBN 978-625-5941-87-9	
		
	9 786255 941879	